

Slutrapport för projekt

Metodutveckling för regelförenkling

© Fredrik Saarkoppel, Kobolt Media

Sara Bergström Nilsson, Helena Lans Strömblad, Anette Bramstorp, Anna Starck,
Suzanne Céve och Lisa Blix Germundsson.

2024

Förord

Projektet "Metodutveckling för regelförenkling" initierades efter en upplevelse av att förenklingsförslag som lämnades till myndigheter inte hade någon effekt och inte behandlades eller togs emot på ett adekvat sätt. Vi såg ett behov av en metod för att göra det möjligt att lämna in förenklingsförslag, säkerställa att de förenklingsförslag som framförs, hamnar hos rätt myndighet, diarieförs och behandlas. Målet är inte att alla förenklingsförslag ska genomföras, men det behöver finnas en metod för att ta emot förenklingsförslag, tolka, sälla och utvärdera dem mm för att säkerställa att det finns en möjlig återkoppling från (lantbruks)näringsen till lagstiftande myndighet.

Syftet med projektet var att testa en sådan metod och samla in erfarenheter om den. Förhoppningen var att resultaten skulle bidra till en utveckling av förenklingsarbetet för lantbruket. Projektet har finansierats av Svenska Staten och EU genom Landsbygdsprogrammet och vi tackar Jordbruksverket för att vi har fått möjlighet att genomföra detta intressanta arbete. Vi vill även tacka alla engagerade lantbrukare och rådgivare som lämnat in förenklingsförslag, samt Tillväxtverket som projektet samverkat med för att genomföra dialogmöten med bransch och andra myndigheter.

Sara Bergström Nilsson, projektledare

Sammanfattning

Syftet med projektet var att verka för en utveckling som medför att lantbruksföretag upplever att regelbördan minskar och att lagstiftningen upplevs funktionell och relevant.

Det finns ett politiskt intresse för att förenkla för företag och många myndigheter har därför fått i uppdrag att förenkla för företag. Trots det saknas ett strukturerat sätt för företag att lämna in förenklingsförslag eller för myndigheter att ta emot och behandla dessa. Inom projektet testades en förenklingsmetod, som hade fokus på att det skulle vara enkelt att lämna in förenklingsförslag för företagare. Metodens olika steg var:

1. Insamling av förenklingsförslag genom djupintervjuer och hemsida.
2. Kategorisering, problembeskrivning, prioritering bland inkomna förslag.
3. Övergripande konsekvensanalys.
4. Internationell jämförelse av tillämpningen av lagkrav.
5. Dialogmöten med bransch och myndigheter.

Metoden testades under några år och utvärderades sedan med hjälp av Sveriges Lantbruksuniversitet, SLU (bilaga 7.1).

Av praktiska skäl genomfördes de internationella jämförelserna sist i projektet. Vi förordar dock att underlaget tas fram inför dialogmöten med bransch och myndigheter eftersom det visar på alternativa sätt att tillämpa EU-regler.

Projektet fick in drygt 150 förenklingsförslag (bilaga 7.2). Djupintervjuerna resulterade i betydligt fler relevanta och varierande förenklingsförslag jämfört med hemsidan. Förenklingsförslagen från företag var inte juridiskt korrekterade förslag, utan snarare som "det här behöver förenklas". Förenklingsförslagen behövde därför bearbetas och kategoriseras.

För 55 av förenklingsförslagen genomfördes en översiktlig och kortfattad konsekvensutredning, (bilaga 7.3.1-7.3.55). Konsekvensbeskrivningarna beskrev problemet, förslag på lösning, vilken lagstiftning som berördes mm.

Cirka 25 av förenklingsförslagen diskuterades under fem tematiska dialogmöten med representanter från myndigheter och bransch. Dessa möten modererades av Tillväxtverket och syftade till att främja ägandeskap av frågorna hos myndigheterna och identifiera nästa steg i förenklingsprocessen. Mötena resulterade i konkreta åtgärdsplaner: "vad är nästa steg?"

För 15 förenklingsförslag undersöktes hur de tillämpas i 2-5 andra länder för att se om dessa länder hade en enklare tillämpning än i Sverige (bilaga 7.7). Jämförelserna visade på många likheter, men i några fall också på möjligheter till förenklningar.

Inom projektet genomfördes en jämförelse av kontrollprotokoll för att synliggöra i vilken omfattning lantbruket dubbelkontrolleras av bransch och myndigheter. För att identifiera överlappande kontroller gjordes en jämförelse av enskilda kontrollpunkter från olika kontrollprotokoll. Syftet var att synliggöra risker för dubbelkontroller och hitta möjligheter till samordning. Kartläggningen visade på en omfattande risk för dubbelkontroll på företagen: 52% av kontrollpunkterna på växtodlingsföretag ingick i mer än ett kontrollprotokoll. För mjölk- och nötköttproduktion visade jämförelsen att 68% av kontrollpunkterna förekom i mer än ett

protokoll (bilaga 7.4). Även kontrollprotokoll för gris- och lammproduktion jämfördes. En workshop med representanter från bransch och myndigheter visade att det fanns intresse för samverkan kring kontroller, men det finns flera praktiska eller juridiska hinder, inte minst för myndigheterna. Samordning skulle kunna minska irritation och tidsåtgång för företagen.

En uppföljning av antalet regler för lantbruket genomfördes. Undersökningen visade att antalet regler har ökat med 133% under de senaste 25 åren. Alla företag berörs inte av alla lagkrav, men ju fler verksamhetsgrenar ett företag har, desto fler lagkrav.

Några rekommendationer från projektet:

Bedöm påverkan på företag vid framtagande av kontrollinstruktioner, införande av register mm

- Det räcker inte med att förenkla regelverket, utan även vid framtagande av kontrollinstruktioner och införande av register behöver man analysera hur det kommer att påverka företagen. Denna analys *kan inte* endast göras av myndigheterna utan behöver göras i samverkan med (avlönad) branschrepresentant.

Skapa en gårdsapp och plattformar för att underlätta regelefterlevnad

- En utveckling av exempelvis Agronods plattform för datadelning kan vara ett sätt att underlätta för företagen. Andra plattformar med samlad information om exempelvis regler för kemikaliehantering behövs också. Finansiering till denna behövs, och myndigheter och kommuner behöver känna till plattformen och hur den kan användas.

Använd regleringsbreven

- Det finns en stark politisk ambition att förenkla, men viljan att verkligen förenkla för företag varierar mellan olika myndigheter och olika tjänstemän. Regleringsbreven är viktiga verktyg för att styra myndigheters förenklingsarbete.
- Handläggarna är de som avgör hur tillämpningen ska bli, oavsett om regelverket är bra eller dåligt. Det är viktigt med ett tydligt ledarskap och en myndighetskultur som strävar efter att samverka, med respekt och förståelse gentemot företagarna.

Jämför tillämpningen av EU-lagstiftningen

- Sverige tolkar inte alltid EU-regler strängast, men i vissa fall är det så. För att nå en bra införlivning av EU-regelverk i den svenska lagstiftningen kan internationella jämförelser vara en hjälp.

Underlätta för samarbete kring kontroller

- Det finns ofta en vilja att samverka kring kontroller. En förutsättning för samarbete är att en myndighet kan påverka vilka företag som ska kontrolleras samt att de ges det mandat som behövs för samverkan.

Förenklingsrådet: ett steg framåt eller en ny flaskhals?

- Det är idag svårt att lämna in förslag på förenkling av ett lagkrav. Instiftandet av Förenklingsrådet kan vara ett viktigt steg för att förenkla denna process. Avgörande är hur arbetet i Förenklingsrådet utformas, så att inte detta råd blir en ny flaskhals i systemet. Utgå från att det ska vara enkelt för företagarna. Samverkan med branscher och myndigheter är nyckeln till framgång.

Slutligen vill vi framföra att mycket bra förenklingsarbete genomförs, men behöver synliggöras. Genom att synliggöra det förenklingsarbete som genomförs visar myndigheterna att det bedrivs ett konkret förenklingsarbete. Att synliggöra förenklingsarbetet kan även inspirera andra myndigheter i sitt förenklingsarbete. Vidare kan det följas upp och granskas av intresseorganisationer och media.

Innehåll

1	Bakgrund	9
2	Beskrivning av projektet	10
3	Metod och resultat	10
3.1	Insamling, bearbetning och presentation av förenklingsförslag.....	10
3.1.1	Djupintervjuer och hemsidan enkla regler.se	10
3.1.2	Bearbetning av förenklingsförslag	11
3.1.3	Dialogmöten med presentation och diskussion av förenklingsförslag	15
3.2	Färre och bättre kontroller genom samverkan	17
3.2.1	Jämförelse kontroller på växtodlingsföretag	17
3.2.2	Jämförelse kontroller på mjölk- och nötköttsföretag	18
3.2.3	Jämförelse kontroller på grisföretag	19
3.2.4	Jämförelse kontroller på lammproduktionsföretag	20
3.2.5	Workshop kring kontroller	20
3.3	Uppföljning av antalet regler	24
3.4	Internationell jämförelse av tillämpning av lagkrav	25
4	Diskussion	27
5	Slutsatser	28
6	Referenser	29
7	Bilagor	1
7.1	Utvärdering av metod för regelförenkling	1
7.2	150 Förenklingsförslag Från projektet "Metodutveckling för regelförenkling"	1
7.3	Kortfattade konsekvensutredningar, kategoriserade efter ämnesområde.....	1
7.3.1	Allmänt gård.....	1
7.3.2	Växtodling	2
7.3.3	Nötkreatur	3
7.3.4	Grisar	3
7.3.5	Får.....	3
7.3.6	Biogas	4
7.4	Myndigheters och branschers kontroller av lantbruk – på väg mot samordning?.....	4

7.5	Protokoll använt vid djupintervjuer för insamling av förenklingsförslag	4
7.6	Enkät inför dialogmöte/workshop om kontroller	4
7.7	Internationella jämförelser	4

1 Bakgrund

Antalet lagkrav som berör lantbruksföretag ökade med 120 % under perioden 1996 till 2016. Det totala antalet branschspecifika lagkrav för en mjölkproducent med växtodling var ca 450 stycken år 2016 (Lunner-Kolstrup, Bergström Nilsson och Lans Strömblad, 2016). Det fanns omfattande krav på vilken sorts dokumentation lantbruksföretag skulle ha. Forskningsprojektet "Byråkratin belastar och kostar" visade att det år 2016 fanns krav på att föra 22 olika journaler och ansöka om 36 olika tillstånd eller anmälningar. Utöver detta behövde lantbruksföretagen följa ej branschspecifik lagstiftning kopplad till exempelvis bokföring och arbetsgivarfrågor.

Forskningsresultat från projektet "Byråkratin belastar och kostar" visade att arbete relaterat till kontroller var den myndighetsrelaterade administrativa aktivitet som företagen lade näst mest tid på efter journalföring, rapportering och märkning av djur. Förberedelser inför, genomförande och efterarbete av kontroller från myndigheter och bransch tog mycket tid. Ett företag som deltog i forskningsprojektet rapporterade att de hade haft sju olika kontrolltillfällen från myndigheter och bransch under sex månader. Cirka 30% av företagen kontrollerades av både myndighet och bransch under en 6-månaders period (Lunner Kolstrup, Bergström Nilsson och Lans Strömblad, 2017). Detta innebar att det fanns risk för dubbelkontroller då myndighet och bransch delvis kontrollerade samma sak. Kontroller var också ett stort oros- och stressmoment då det kunde få stora ekonomiska konsekvenser för företagen (Bergström Nilsson, Lans Strömblad och Lunner Kolstrup, 2018).

Forskningsprojektet "Byråkratin belastar och kostar" visade att kostnaden för branschspecifik regeladministration varierade kraftigt mellan olika företag och driftsinriktningar. Små företag hade ofta en hög kostnad för administration i förhållande till antal djur eller hektar växtodling. Företag med färproduktion utmärkte sig med en ca 6 ggr högre administrativ kostnad per djurenhet jämfört med företag med mjölk- eller nötköttsproduktion (Bååth Jacobsson m fl, 2019). Den administrativa belastningen var således hög, trots att det sedan minst 2006 funnits en politisk ambition att minska regelbörda för lantbruksföretag.

I livsmedelsstrategin framhålls att vi behöver stödja konkurrenskraften i hela livsmedelskedjan för att skapa fler jobb, hållbar tillväxt och öppna landskap och en levande landsbygd. För att åstadkomma detta måste lantbruksföretagen vara villiga att producera mat under de förutsättningar som finns i Sverige och regler som finns måste vara relevanta och funktionella.

Ett av de strategiska områdena i livsmedelsstrategin (Prop 2016/2017:104) är Regler och villkor. Målet för det strategiska området är att utformningen av regler och villkor ska verka för en konkurrenskraftig och hållbar livsmedelskedja där produktionen ökar. Detta genom ändamålsenliga skatter och avgifter, regelförenklingar, administrativa lättnader och andra åtgärder för att stärka konkurrenskraften och lönsamheten. Livsmedelsstrategin pekar på behovet av fortsatt utveckling och samordning av den offentliga kontrollen. I den statliga utredningen "Goda möjligheter till ökat välbästand" (SOU 2024:29) konstaterades att "Sverige idag har otillräckliga ramverk och processer för regelförenkling, varför det krävs ett antal förbättringar".

2 Beskrivning av projektet

Syftet med projektet var att verka för en utveckling som medför att lantbruksföretag upplever att regelbördan minskar och att lagstiftningen upplevs funktionell och relevant.

Projektet har genomförts som fyra arbetspaket utöver projektledningsarbetet:

1. Insamling, bearbetning och presentation av förenklingsförslag.
2. Färre och bättre kontroller genom samverkan.
3. Uppföljning av antalet regler.
4. Internationell jämförelse av tillämpning av utvalda regler

Projektets mål var att verka för långsiktig regelförenkling genom att:

- Identifiera onödig lagstiftning, dvs lagstiftning som inte fyller något syfte ur miljö-, arbetsmiljö- eller djurvälståndssynvinkel
- Föreslå hur befintlig lagstiftning kan förenklas.
- Föreslå en metod för myndigheter som gör det enkelt för företag att lämna in framtida förenklingsförslag och som säkerställer att dessa behandlas.
- Utveckla nya samarbeten för att få bättre, men mer ändamålsenliga och resurseffektiva kontroller av lantbruksföretag.

3 Metod och resultat

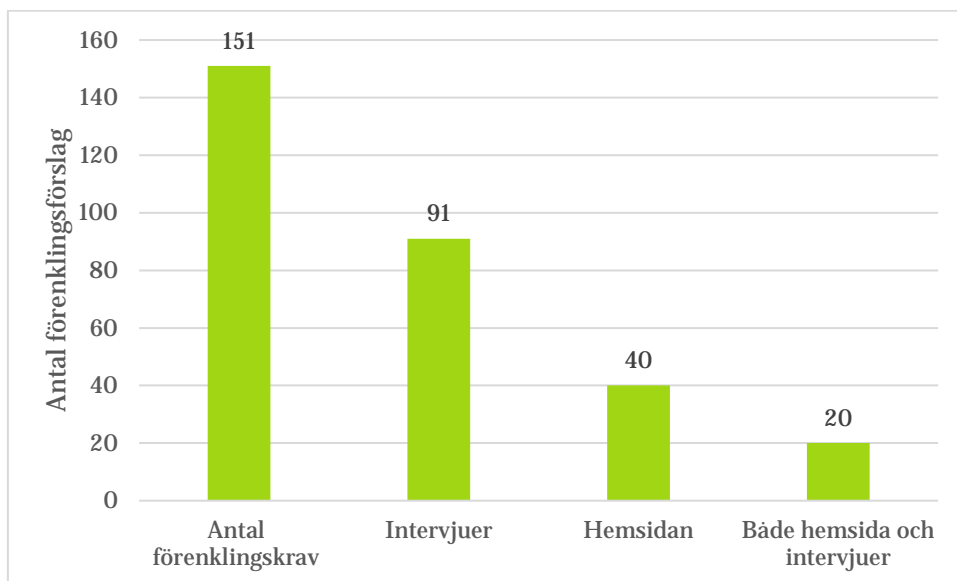
3.1 Insamling, bearbetning och presentation av förenklingsförslag

3.1.1 Djupintervjuer och hemsidan [enklaregler.se](http://www.enklaregler.se)

För att samla in relevanta förslag på förenklingar av regelverket genomfördes djupintervjuer med 20 företagare. Bland de 20 företagarna var det god spridning vad gäller ålder, kön och geografisk hemvist. Fem företag intervjuades från respektive inriktning av växtodling, mjölk/nötköttproduktion, färdproduktion och grisproduktion. Företag att intervjua identifierades dels genom de medverkande organisationernas nätverk, dels genom en öppen nominering via projektets hemsida. Företagen valdes ut för att få en bra spridning geografiskt, åldersmässigt, inriktningsvis och för att undvika att bara låta de företagare som brukar höras komma till tals.

Projektet startade en hemsida: www.enklaregler.se där alla kunde lämna in förenklingsförslag anonymt eller med kontaktuppgifter. Hemsidan marknadsfördes via de medverkande organisationernas sociala medier och fick god genomslagskraft tack vare en kort [film](https://youtu.be/wWn-v9JQ2v8) (<https://youtu.be/wWn-v9JQ2v8>) som visade omfattningen på regelverket som lantbruket berörs av.

I figur 1 visas hur många förenklingsförslag som inkom via intervjuer och via hemsida.

Figur 1. Antal förenklingskrav som kom via olika insamlingsmetoder. (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling")

Djupintervjuer var en mer effektiv metod för att samla in förenklingsförslag jämfört med insamling via hemsidan. Djupintervjuerna resulterade i fler förenklingsförslag och bredden i förslagen var större jämfört med förenklingsförslagen som kom in via hemsidan. Via hemsidan kom främst förslag in från den senaste lagstiftningen som företagen var missnöjda med. Vid djupintervjuerna användes ett strukturerat protokoll (se bilaga 5) som gick igenom, vilket resulterade i att fler ämnesområden berördes jämfört med förslag som inkom via hemsidan. Intervjuerna tog 1-2 timmar och de medverkande företagen erbjöds ersättning för sin tid.

Genom att fråga företagarna efter förenklingsförslag säkerställdes att förslagen var relevanta för dem. Historiskt sett finns exempel på myndigheter som snarare förenklade för sig själva istället för företagen (Bergström Nilsson, Lans Strömblad och Lunner Kolstrup, 2016). För att nå förändring och förenkling för företag är det således viktigt att förenklingsförslagen identifieras av företagarna själva. Därefter kan förenklingsförslaget behöva tolkas eller omformuleras för att tydliggöra vad som egentligen avses eller behöver göras.

3.1.2 Bearbetning av förenklingsförslag

De inkomna förenklingsförslagen bearbetades på följande sätt:

1. Förtydligande kring vad som avsågs
2. Bedömning av relevans (1-5 där 5= mycket relevant)
3. Bedömning av om förslaget påverkade företagets konkurrenskraft (ja/nej)
4. Bedömning av om förslaget påverkade investeringsviljan (ja/nej)
5. Bedömning av om förslaget påverkar Sverige livsmedelsproduktion (ja/nej)
6. Vilken myndighet som berörs av förenklingsförslaget

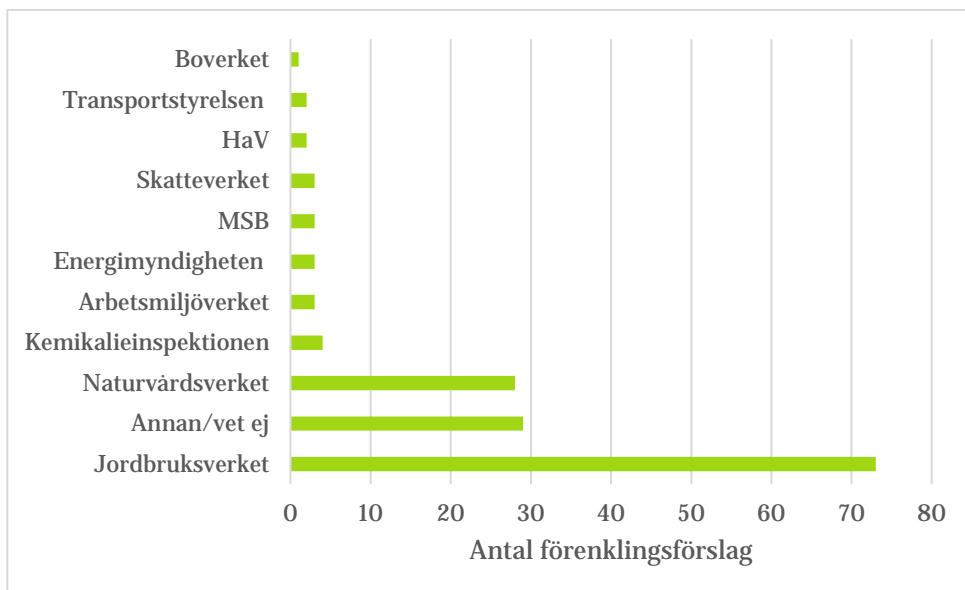
7. Vilken produktionsinriktning som berördes av förenklingsförslaget (nötkreatur/gris/fågel/far/häst/övrigt).

Förtydligande av förenklingsförslag: Förenklingsförslagen behövde ofta förtydligas och konkretiseras för att klargöra vad som egentligen önskades och vilken lagstiftning som var grunden till förenklingsförslaget, se exempel i tabell 1. Inget förenklingsförslag som lämnades in kom med ett färdigt förslag på ändrad lagtext, vilket är en förekommande missuppfattning. Det krävs betydligt mer arbete än att samla in förenklingsförslag för att få till förenklingar.

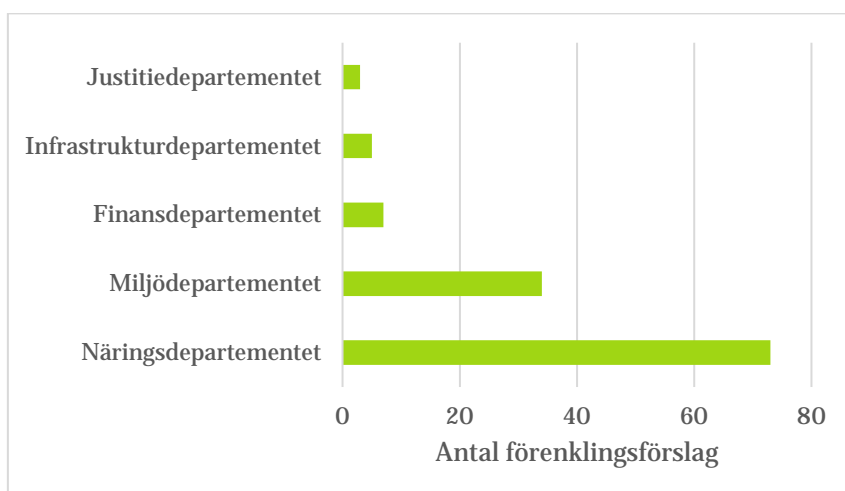
Tabell 1. Exempel på inkommet förenklingsförslag och tolkning av detsamma.

Inkommet förenklingsförslag	Tolkning av förenklingsförslag	Inkommen motivering	Tolkad motivering
Det är problematiskt att biotopskyddet träder in så snabbt. Det ska inte bli biotopskydd om jag lägger samman några stenar i en hög, och så är det plötsligt en biotop efter ett år.	Biotopskydd ska träda in tidigast 5 år efter att element finns på plats (exempelvis stenar, alléträd mm).	Vi som bor och verkar i mellanbygd måste också kunna utveckla företagen med nyare maskiner etc. Förbudet mot att lägga igen diken, ta bort stenmurar osv gör att lantbruk i skogs- och mellanbygd slås ut på grund av att det blir för svårbrukat. Verkar i ett område med mycket skyddade biotoper, som är problem. Har inte provat att söka dispens, men har tagit bort en del biotoper ändå. Ligger det fint i åkerkant ska det vara kvar, men odlingshinder bör man få ta bort. Bedömningen som görs riskerar att ge motsatt effekt, man undviker att göra dispensansökan. Indirekt kan effekten bli att man straffas för att göra åtgärder.	De som bor och verkar i mellanbygd måste också kunna utveckla företagen med nya och större maskiner. Förbudet mot att lägga igen diken, ta bort stenmurar osv gör att lantbruk i skogs- och mellanbygd slås ut på grund av att det blir för svårbrukat. Ligger stenrosen i åkerkanten ska det vara kvar, men odlingshinder mitt i fält bör man få ta bort. Det är problematiskt att biotopskyddet träder in så snabbt. Det ska inte bli biotopskydd efter få år bara för att företagaren lägger samman några stenar i en hög. Det bör vara en gräns på minst 5 år innan stenarna klassas som biotopskyddade.

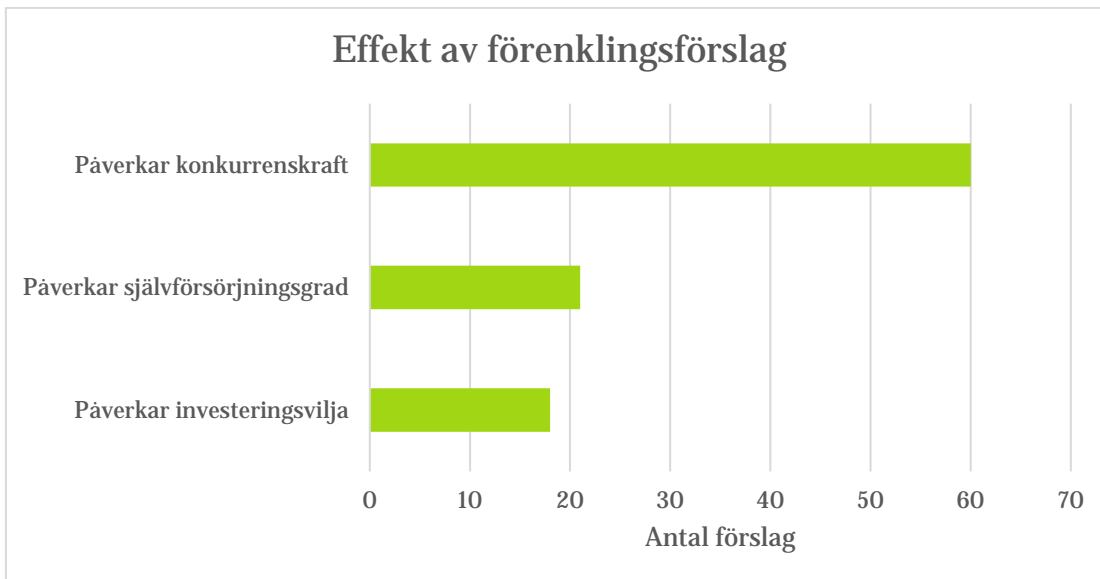
I figur 2-6 nedan visas hur de inkomna förenklingsförslagen kategoriserades utifrån ett antal olika parametrar.

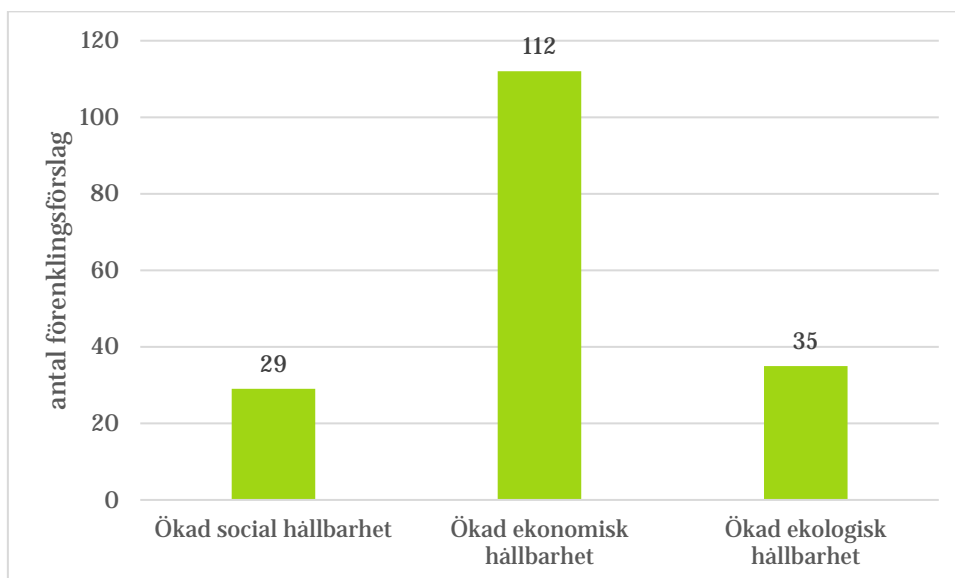
Figur 2. Antal inkomna förenklingsförslag sorterade efter myndighet som ansvarar för lagen (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling").

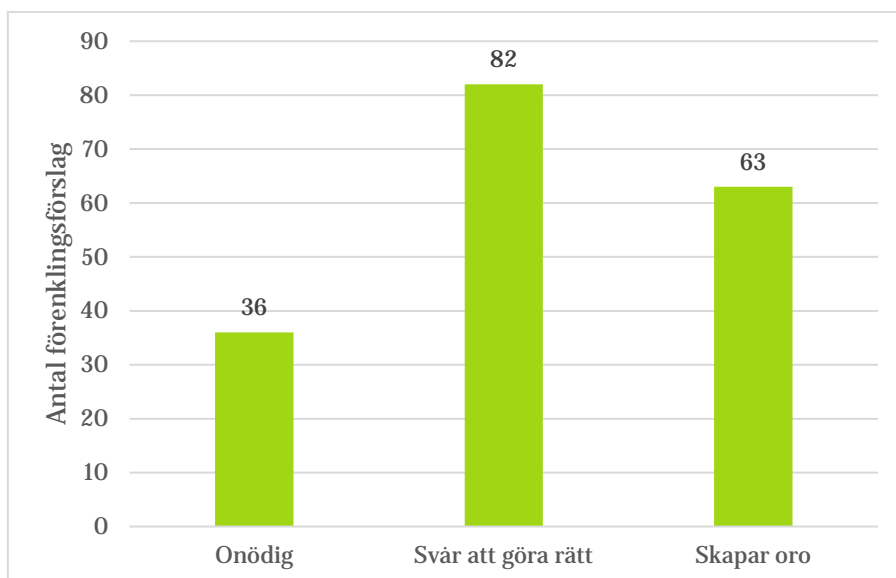
Figur 3. Antal förenklingsförslag från företag kopplat till det departement som berörs (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling").

Figur 4. Förenklingsförslagets inverkan på olika mål (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling").

Figur 5. Antal förenklingsförslag med inverkan på företagets sociala-, ekonomiska och ekologiska hållbarhet (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling").

Figur 6. Antal förenklingsförslag där lagstiftningen bedömts vara onödig, svår att göra rätt eller som skapar oro (från rapporten "150 Förenklingsförslag Från projektet Metodutveckling för regelförenkling").

Slutsatser från arbetspaketet:

1. Strukturerade djupintervjuer av företagare gav fler förenklingsförslag samt en större bredd bland förslagen, jämfört med hemsidan.
2. En känd hemsida öppnade dock upp för fler personer att lämna in förenklingsförslag.
3. Hemsidan behövde marknadsföras regelbundet för att inte glömmas bort av företagarna. Digital marknadsföring av hemsidan var effektivare än att skriva om det i tryckt media.
4. Inkomna förenklingsförslag behövde ofta förtydligas, vilket krävde sakkunskap.
5. Alla förenklingsförslag som kom in var inte lika bra och det behövde ske en sällning och prioritering av förslagen, exempelvis hur viktigt det var för företagen, hur många företagare berördes med mera. Genom sällning och prioritering säkerställdes att resurser lades på de förslag som ansågs viktigast för företagen.
6. Det var ibland svårt att identifiera vilken eller vilka myndigheter som var ansvarig för lagstiftningen som berördes av förenklingsförslaget.
7. Många förenklingsförslag som kom in handlade om lagstiftning där det var svårt att göra rätt och där det skapade en oro.

3.1.3 Dialogmöten med presentation och diskussion av förenklingsförslag

Inom projektet genomfördes fem dialogmöten för att diskutera utvalda förenklingsförslag som kommit in i projektet. Dialogmötena hölls med följande teman: får, nötkreatur, växtodling, biotopskydd och biogas. På dialogmötena var både myndigheter och branschföreträdare närvarande, och mötena modererades av Tillväxtverket. Syftet med dialogmötena var att diskutera ett urval av förenklingsförslagen ur olika företagar- och myndighetsperspektiv. Förhoppningen var att öka chanserna för genomförande genom en känsla av ägandeskap för frågan hos berörd myndighet.

Dialogmötena genomfördes i samarbete med Tillväxtverket, eftersom aktiviteten låg i linje med deras regeringsuppdrag "Bättre regler för företag". Till dialogmötena inbjöds berörda myndigheter, branschorganisationer, rådgivare, forskare, tjänstemän från departement och Länsstyrelse m fl. Sammansättningen av deltagare på dialogmötena varierade mellan varje möte. Dialogmötena genomfördes digitalt och tog 2,5 timmar per möte. Uppslutningen till mötena var god och gruppstorleken begränsades till 15-25 specialinbjudna personer för att säkerställa en god dialog och minimalt med personer som bara "bevakade frågan". Under varje dialogmöte diskuterades 4-5 förenklingsförslag.

Målet med varje dialogmöte var att presentera och diskutera 4-5 förenklingsförslag inom samma ämnesområde och att tillsammans identifiera vad nästa steg var för att komma vidare i förenklingsprocessen. Nästa steg kunde exempelvis vara en utredning eller teknisk utveckling. Förenklingsförslagen, tillsammans med en översiktlig konsekvensutredning (2 sidor), skickades till deltagarna innan mötet. Tillväxtverket ledde processen, medan projektgruppen ansvarade för planering och presentationen av förenklingsförslagen

Intresset att medverka var generellt stort. Berörd myndighet vidtalades i förväg så att de skulle kunna fundera på förslaget inför mötet och beskriva eventuella hinder i genomförandet. Samarbetet med Tillväxtverket var bra och de var skickliga i arbetet med processledning samt att försöka identifiera nästa steg. Det som inte fungerade bra var användningen av digitala anslagstavlor, i detta fall verktyget Miro, som användes vid det första dialogmötet. Med 15-20 deltagare fungerade inte programmet enligt plan, vilket skapade stor frustration vid det tillfälle som verktyget användes.

Varje dialogmöte resulterade i en lista som visade "nästa steg" som Tillväxtverket tog ansvar för att förvalta och arbeta vidare med, då det ej var planerat eller budgeterat för detta i projektet "Metodutveckling för regelförenkling".

Mer reflektioner kring insamling av förenklingsförslagen samt genomförande av dialogmötena finns i rapporten *Utvärdering av en metod för regelförenkling*, Blix Germundsson 2024, bilaga 1.

Slutsatser från arbetspaketet:

1. Med Tillväxtverket som avsändare ökade sannolikt intresset från andra myndigheter att delta jämfört med om exempelvis Hushållningssällskapet hade bjudit in.
2. En digital anslagstavla fungerade dåligt som arbetsredskap och resulterade i att fokus blev på tekniken istället för förenklingsförslagen.
3. Det var bra att begränsa antalet förenklingsförslag som diskuterades vid dialogmötena, då det gav goda diskussioner. Max 4-5 förenklingsförslag inom ett sakområde diskuterades, vilket var en lagom mängd.
4. En engagerad expert som presenterar problemet samt förslag på lösning var bra för att föra diskussionen framåt.
5. Det är viktigt att återkoppla till de medverkande om vad som händer efter dialogmötet.
6. Det är viktigt att någon ansvarar för att föra frågan vidare efter dialogmötet. Annars sker sannolikt ingenting.

3.2 Färre och bättre kontroller genom samverkan

Inom lantbruksbranschen förekommer flera olika typer av kontroller. Företagen kontrolleras utifrån flera olika lagstiftningar av kommuner, Länsstyrelser, Livsmedelsverket och olika branschkontroller, exempelvis av mejerier eller via certifieringar för IP-produktion eller ekologisk produktion.

För att tydliggöra vilka kontroller som skedde på företagen och vilken risk det fanns för att samma fråga kontrollerades vid flera tillfällen jämfördes olika kontrollerna med varandra.

Det togs fram en sammanställning över kontrollpunkter som gällde under år 2021 för olika typer av kontroller. Sammanställningen utgick från regler som var upptagna i Miljöhousesyn. Dessa jämfördes med kontrollpunkter i flera olika kontrollprotokoll.

De kontrollprotokoll som jämförelsen omfattade var

- Protokoll som används vid kommunal miljökontroll
- Länsstyrelsens kontroll av djurskydd, primärproduktion och tvärvillkor
- Kontroller vid KRAV-certifiering
- Kontroll vid IP-certifiering
- Två olika mejeriers kvalitetsprogram.

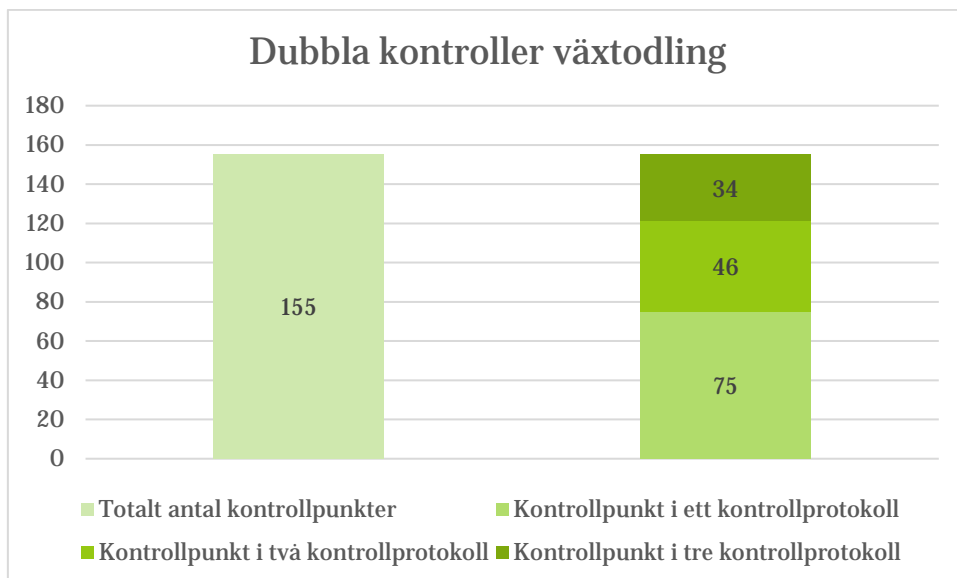
Jämförelsen gjordes genom att punkterna i Miljöhousesyn lades in i en Excel-fil som kompletterades med kontrollpunkter i de olika kontrollprotokollen i varsin kolumn, med jämförbara kontrollpunkter på samma rad. På så sätt åskådliggjordes vilka protokoll som innehöll samma kontrollpunkter och som därmed ingick i olika kontroller av samma företag. Alla företag omfattas inte av alla kontroller, exempelvis är de flesta företagen inte anslutna till både KRAV och IP, och därmed sker inte dessa kontroller på samma företag.

Resultatet av jämförelsen av kontrollprotokoll finns beskrivet i ett faktablad framtaget i projektet, Myndigheters och branschens kontroller av lantbruk – på väg mot samordning? (Lans Strömlad et al 2023)

3.2.1 Jämförelse av kontroller på växtodlingsföretag

För att visa överlappningen av kontroller som kunde ske på ett och samma växtodlingsföretag jämfördes kontrollprotokollen för den kommunala tillsynen, tvärvillkorskontrollen, kontroll av primärproduktion och IP Sigill växtodling. I figurerna nedan visas hur många kontrollpunkter som fanns i ett, två respektive tre av protokollen som var aktuella för växtodlingsföretag.

Kartläggningen visade att 52% av kontrollpunkterna på ett växtodlingsföretag ingick i mer än ett kontrollprotokoll och därmed riskerade att kontrolleras mer än en gång under samma år på samma företag.

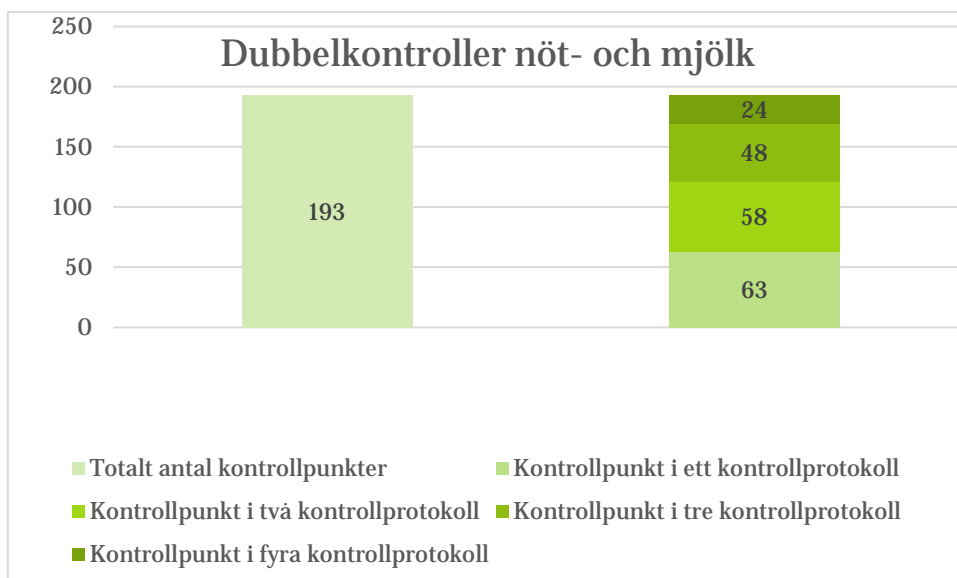

Figur 7. Kontroll av växtodling. Jämförelse av överlappande kontrollpunkter i kontrollprotokollen för den kommunala tillsynen, tvärvillkorskontrollen och IP Sigill. Av de totalt 155 kontrollpunkterna ingick 80 st (51%) i mer än ett kontrollprotokoll.

3.2.2 Jämförelse av kontroller på mjölk- och nötköttsföretag

För företag med mjölk- och nötköttsproduktion gjordes motsvarande jämförelse. De kontrollprotokoll som jämfördes var Länsstyrelsens kontrollprotokoll för djurskydd, tvärvillkor, primärproduktion-djur, ett av mejeriernas kontrollprotokoll och kommunens kontrollprotokoll för miljötillsyn.

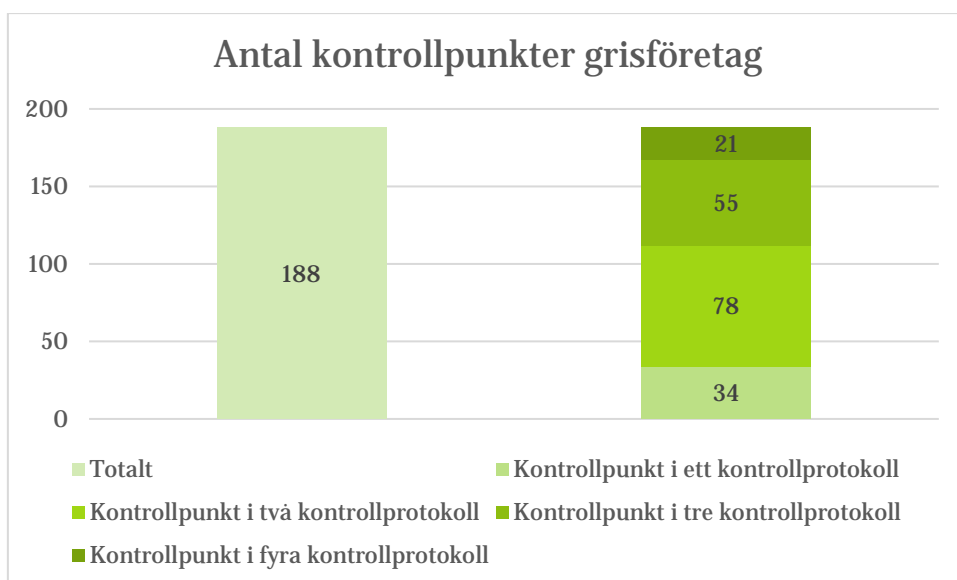
Jämförelsen visade att det totalt fanns 195 kontrollpunkter som rörde mjölkkor med tillhörande rekrytering. Av dessa ingick 63 punkter i ett kontrollprotokoll, 60 punkter i två kontrollprotokoll, 48 punkter i tre kontrollprotokoll och 24 punkter återfanns i fyra olika kontrollprotokoll, se figur 8 nedan.

Figur 8. Kontroll av mjölkproduktion med rekrytering. Jämförelse av överlappande kontrollpunkter i den kommunala tillsynen av mjölkföretag, Länsstyrelsens kontroll av djurskydd, tvärvillkor och primärproduktion-djur, samt ett av mejeriernas kontrollprotokoll. Av de totalt 193 kontrollpunkterna ingick 132 st (68%) i mer än ett kontrollprotokoll.

3.2.3 Jämförelse av kontroller på företag med grisproduktion

För företag med grisproduktion gjordes jämförelse av kontrollprotokoll för djurskydd, tvärvillkor, primärproduktion-djur, IP-certifiering och kommunens kontrollprotokoll. Överlappningen framgår av figur 9 nedan.

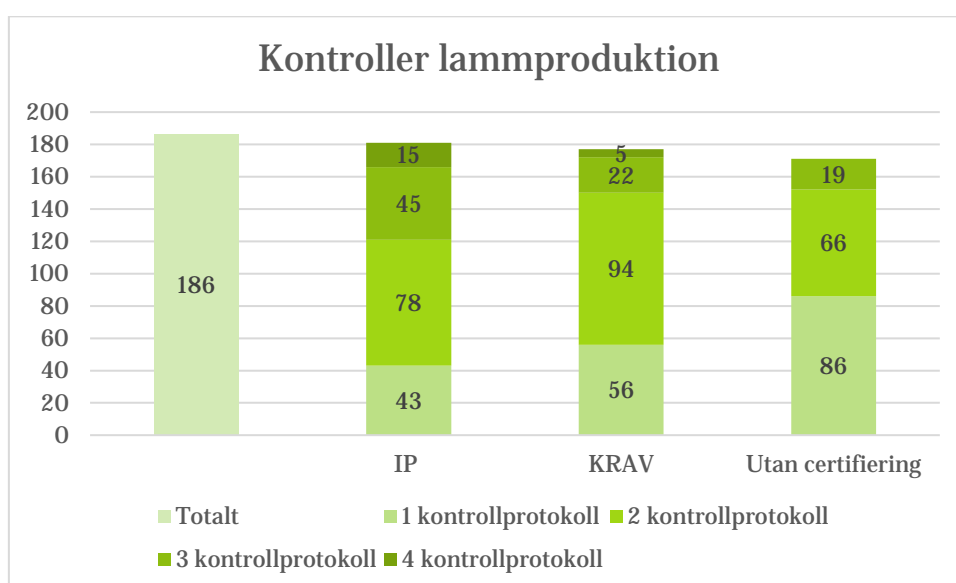

Figur 9. Kontroll av grisproduktion. Jämförelse av överlappande kontrollpunkter i den kommunala tillsynen av mjölkföretag, Länsstyrelsens kontroll av djurskydd, tvärvillkor och

primärproduktion-djur, samt IP-certifiering. Av de totalt 188 kontrollpunkterna ingick 154 st (82%) i mer än ett kontrollprotokoll.

3.2.4 Jämförelse av kontroller på företag med lammproduktion

För företag med lammproduktion gjordes jämförelse av kontrollprotokoll för djurskydd, tvärvillkor, primärproduktion-djur, IP-certifiering, KRAV-certifiering och kommunens kontrollprotokoll. Överlappningen framgår av figur 10 nedan. I figuren finns staplar för företag med IP-certifiering, KRAV-certifiering eller utan certifiering då det är olika vilken certifiering lammproducenter har.

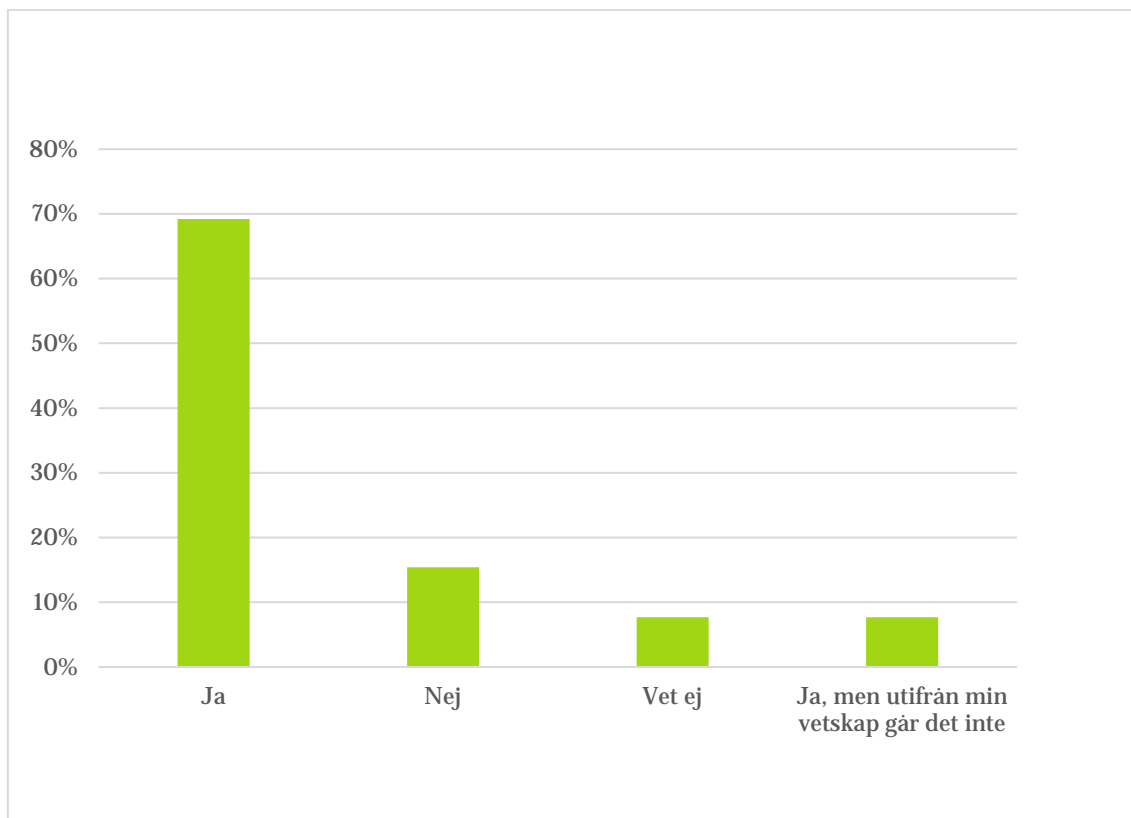

Figur 10. Kontroll av lammproduktion. Jämförelse av överlappande kontrollpunkter i den kommunala tillsynen av mjölkföretag, Länsstyrelsens kontroll av djurskydd, tvärvillkor och primärproduktion-djur, samt KRAV eller IP-certifiering.

3.2.5 Workshop kring kontroller

I maj 2023 hölls ett dialogmöte om kontroller. På mötet närvarande personer från Länsstyrelser, Svenskt Sigill, Agronod, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, KRAV, LRF, Tillväxtverket, Arla och Regeringskansliet, samt projektgruppen för projektet Metodutveckling för regelförenkling.

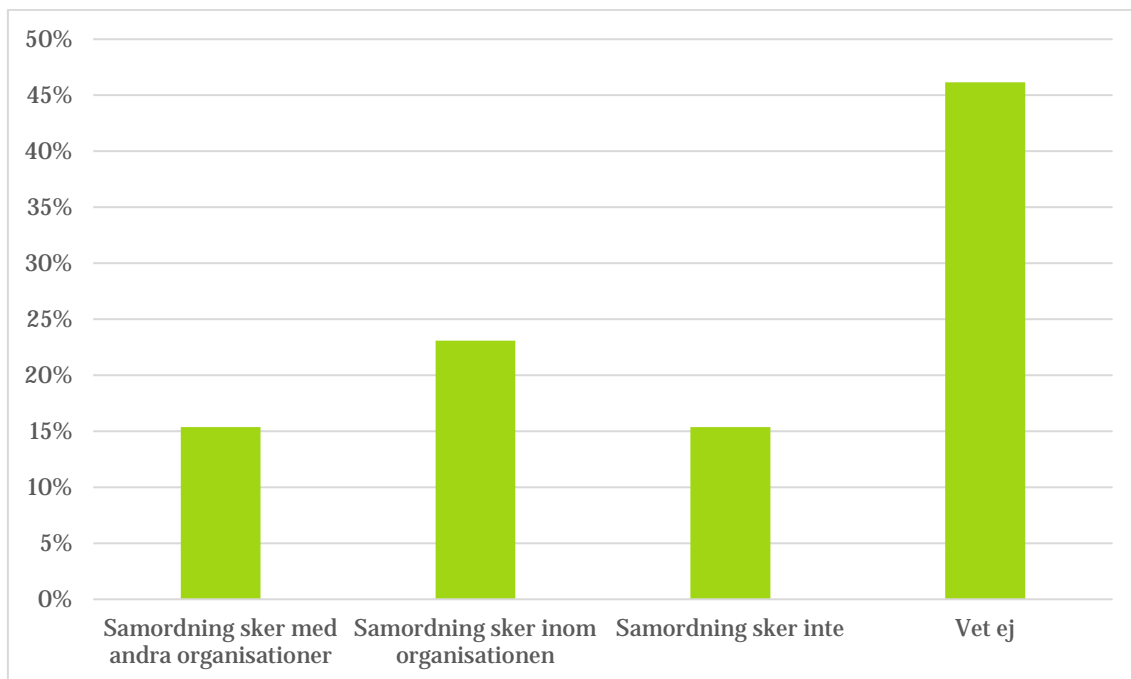
Innan dialogmötet fick deltagarna svara på en enkät, bilaga 6, med frågor om möjligheter för att samordna kontroller. Totalt inkom 13 svar på enkäten. Resultatet finns i figurer 11-13 nedan.

Figur 11. Svar på frågan "Finns det ett behov av att samordna kontroll för att minska tidsåtgång för företagaren?"

Kommentarer som framkom kring frågan om behov av samordning var exempelvis:

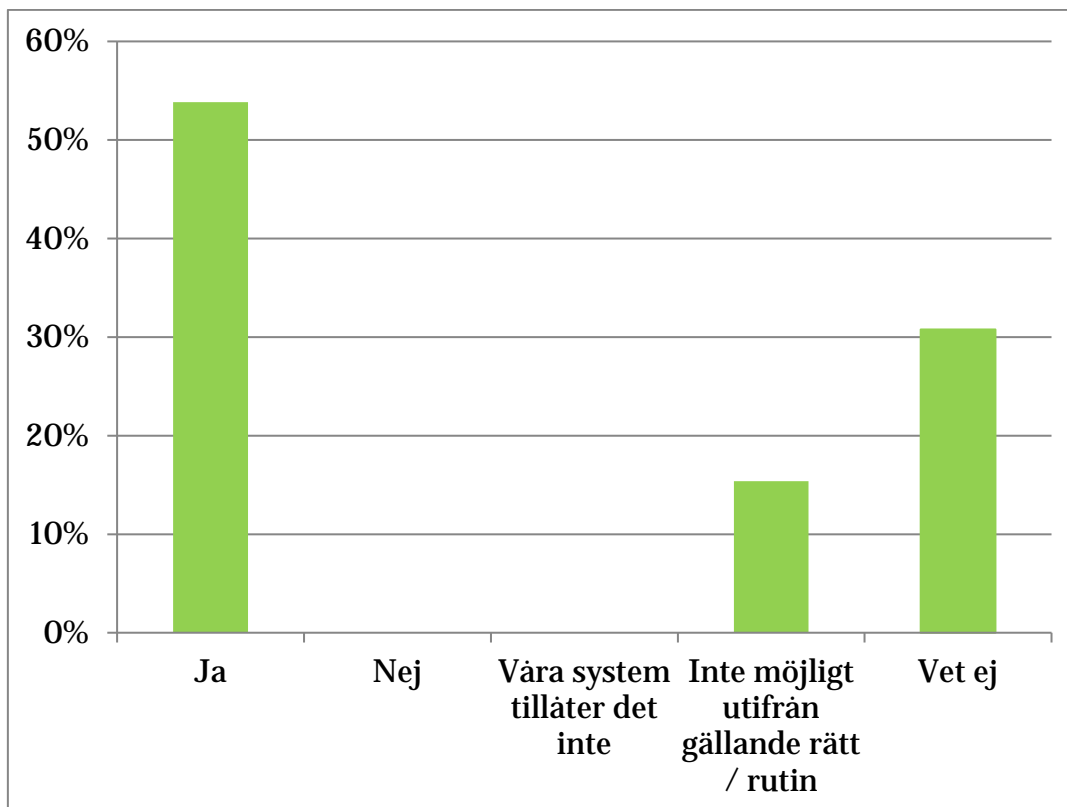
- "Ofta kontrolleras samma saker vid olika kontroller. Det skulle ju verkligen underlätta om detta kunde samordnas på något sätt för att minska irritation och tidsåtgång hos företagen."
- "I många fall upplever jag att vi som utför kontrollen inte riktigt har fokus på samma saker, vilket gör att samtalet ...blir spretigt."
- "Producenten får svårare att hålla tråden när frågorna varierar mellan olika områden och jag som inspektör riskerar att glömma bort vissa frågor när jag måste invänta "min tur" i samtalet."

Figur 12. Svar på frågan "Samordnas kontroller från din organisation internt eller med andra organisationer?"

Kommentarer till frågan om samordning sker idag:

- "Samordning sker främst gällande förprovning av djurstallar, både inom myndigheten och med andra organisationer. "
- "Inom Länsstyrelsen försöker vi att samordna kontroller. Ibland är det inte genomförbart, eller så är de olika verksamheterna registrerade på olika personer i familjen (personnummer i enskilda företag) och då är det svårt att samordna. "

Figur 13. Svar på frågan "Om företaget delade resultat från genomförd kontroll, skulle det kunna medföra att planerad kontroll skjuts upp?"

Kommentarer till frågan om möjligheten att skjuta på planerad kontroll om lantbrukaren delade med sig av resultat från annan kontroll:

- "Jag ser det som en vinst om andra företag, ex mejerier delade med sig av sina kontroller till myndigheterna".
- "Enligt lag måste vi utföra kontroller. Med bättre information om vilka kontroller och kvalitetssäkrande åtgärder som producenten genomgått skulle vi bättre kunna välja kontrollobjekt som inte kontrolleras alls. "

Under workshopen redovisade Länsstyrelsen i Östergötland hur de arbetar med samordning av kontroller och Länsstyrelsen i Södermanland presenterade sitt arbete inom projektet "Regler och villkor på regional nivå.

Agronod presenterade sitt arbete med en plattform för delning av data utifrån företagarens perspektiv. Genom att samla data på en plats och tilldela viss behörighet för andra aktörer att ta del av valda delar av denna data skulle kontrollerna kunna underlättas exempelvis genom att dokumentation kan granskas i förväg, och lantbrukaren inte behöver skicka in data i förväg.

Slutsatser från arbetspaketet:

1. Det finns risk för en omfattande dubbel- eller trippelkontroll på lantbruksföretag.

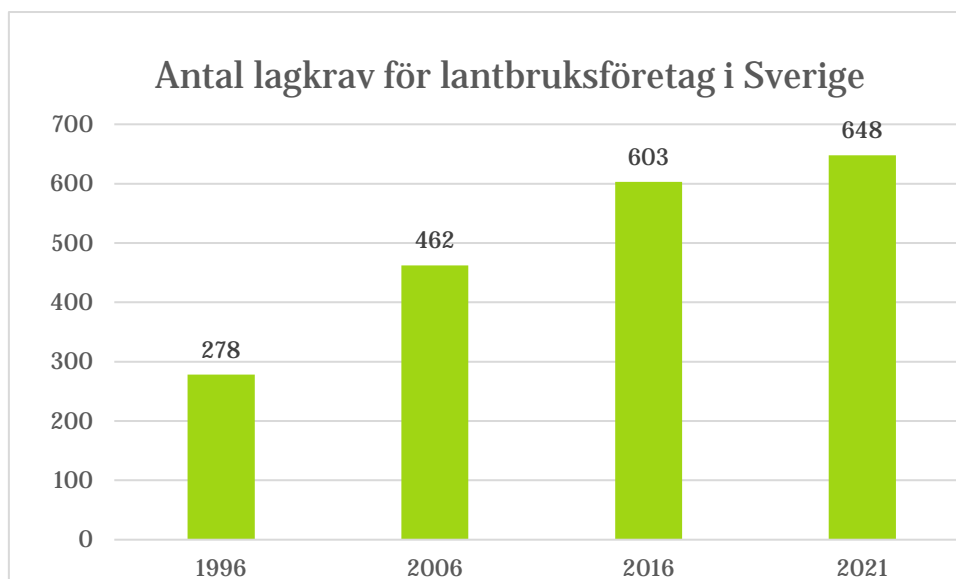
2. Den totala kontrollen av företagen behöver synliggöras och olika kontrollerande instanser behöver bli medvetna om vilka kontroller som utförs av andra instanser på företagen.
3. Möjlighet till samordning mellan olika kontrollerande instanser behöver utredas vidare.
4. Det pågår projekt på olika myndigheter kring samordning av kontroll och bemötande vid kontroll, exempelvis Länsstyrelserna i Östergötland och i Södermanland. Erfarenheter och arbetssätt från dessa projekt bör spridas till andra myndigheter.

3.3 Uppföljning av antalet regler

Miljöhousesyn 2021 är en sammanställning över lagar och regler som berörde lantbruket under året. Den första miljöhousesyn ställdes samman 1996, och har sedan dess uppdaterats årligen med nyttillkomna regler. Miljöhousesyn 2021 omfattade branschspecifika regler kring exempelvis djurskydd och miljöskydd, men inte generella regler såsom skatter, bokföring, arbetsgivarregler mm. LRF har tidigare ansvarat för sammanställningen av reglerna men för närvarande (år 2024) diskuteras miljöhousesynens framtid och finansiering.

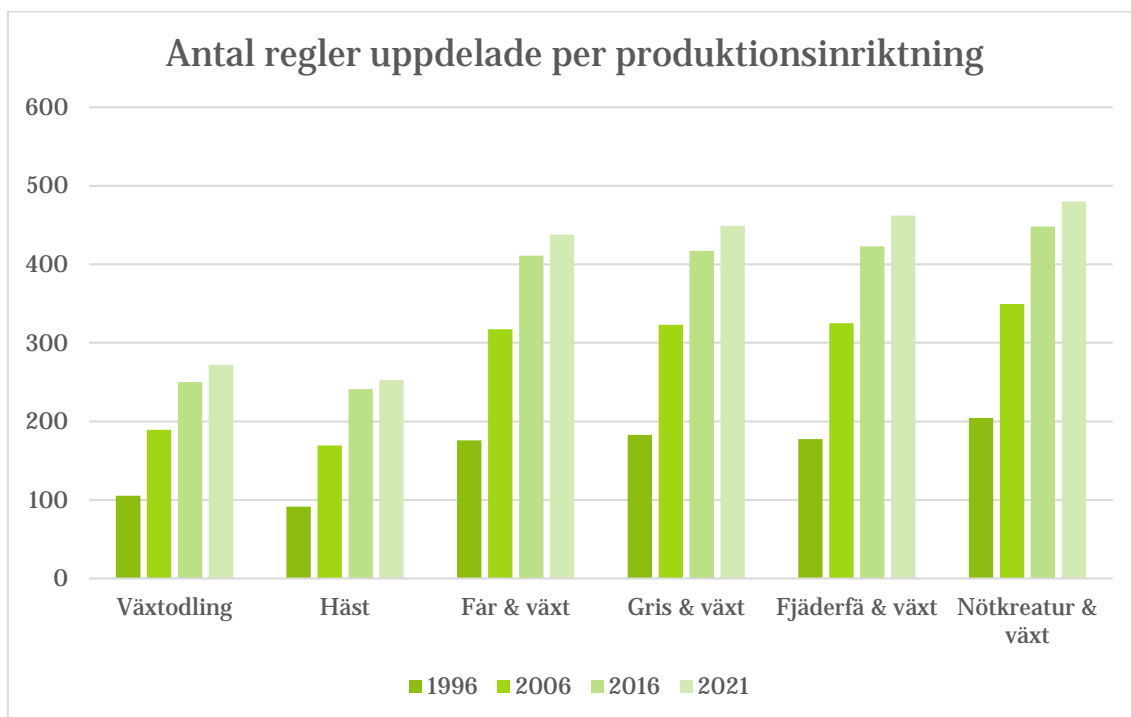
Inom ett tidigare projekt "Byråkratin belastar och kostar", finansierat av SLF, gjordes en sammanställning över antalet regler som fanns upptagna i miljöhousesyn för åren 1996, 2006 och 2016 (Lunner Kolstrup et al 2017).

Inom projektet Metodutveckling för regleförenkling gjordes en uppföljning av antalet regler i miljöhousesyn 2021. I figur 14 nedan visas antalet regler upptagna i Miljöhousesyn för de olika åren.

Figur 14. Antalet regler som berörde lantbruksföretag och som var upptagna i miljöhousesyn för åren 1996, 2006, 2016 och 2021.

Alla regler i miljöhusensyn berörde inte alla produktionsinriktningar. Den produktionsinriktning som berördes av flest antal regler var företag med mjölk- och nötköttsproduktion. I figuren nedan visas antalet regler som berörde respektivet produktionsinriktning.

Figur 15. Antalet regler som berörde olika produktionsinriktningar för år 1996, 2006, 2016 och 2021, enligt miljöhusensyn.

Antalet regler behöver i sig inte betyda en omfattande administration för företagen. Förändringen av antalet regler ger dock en indikation på om administrationen ökar eller minskar. Det totala regelantalet har enligt miljöhusensyn ökat med drygt 130% mellan åren 1996 till 2021. För att minska den upplevda tyngden av ökad administration är det viktigt att reglerna känns funktionella och meningsfulla för företagen.

Slutsatser från arbetspaketet:

1. Antalet regler för lantbruksföretag har fortsatt att öka trots politiska ambitioner att regelbördan ska minska.
2. Företag med mjölkkor och nötkreatur berörs av störst antal branschspecifika regler.

3.4 Internationell jämförelse av tillämpning av lagkrav

I ett arbetspaket undersöktes hur tillämpningen av ett antal lagkrav genomfördes i 2-5 olika länder utöver Sverige. Bakgrunden var en gängse uppfattning att "Sverige tolkar alltid EU-

reglerna strängast”. Frågan var om något av de undersökta ländernas lagstiftning redan tillät den förenkling som önskats inom projektet?

Inom projektet valdes 15 förenklingsförslag som tidigare hade konsekvensutretts samt diskuterats i ett dialogmöte (undantaget frågeställningen om hantering av krossade ägg. För detta förenklingsförslag finns endast en internationell jämförelse). Förenklingsförslagen var från 5 ämnesområden: växtskydd, nötkreatur, biogas, ägg och får. En önskelista över vilka länder lagstiftningen skulle jämföras med upprättades. Det var olika länder för olika frågor, beroende på vilka länder som bedömdes ha jämförbara förhållanden samt möjligheten att etablera kontakt med en expert. Att hitta internationella experter som var villiga att svara på frågor, och få dem att svara, var den främsta utmaningen trots att de erbjöds generös ersättning.

För att hitta experter användes de medverkande organisationernas nätverk. HIR-Skåne har ett etablerat samarbete med rådgivar- och kunskapsorganisationen Seges i Danmark. Vidare har HIR-Skåne rådgivare från Tyskland, som lovade att hjälpa till med att tyska kontakter. Hushållningsallskapet har ett visst internationellt nätverk vad gäller biogas samt fårfrågor. LRF har ett stort internationellt nätverk bland annat genom sitt arbete på EU-nivå. Utöver dessa befintliga nätverk deltar Hushållningsallskapets Förbund i ett EU-projekt (EUFRAS) som syftade till ökat samarbete mellan olika rådgivarorganisationer i EU. Trots dessa relativt goda förutsättningar var det svårt och tidskrävande att hitta relevanta experter, och inte minst att få dem att svara.

Följande frågeställningar undersöktes (några jämförelser redovisas i samman dokument):

1. Tillåt alternativa system för individmärkning av får och nötkreatur (två jämförelser)
2. Samma gräns för uppgradering av gas som för produktion av biogas
3. Höjd gräns för miljötillstånd för biogasproduktion
4. Tre internationella jämförelser av byråkratin i samband med flyttning av får
5. Krav på dokumentation vid användning av kemiska bekämpningsmedel (två jämförelser)
 - Mindre detaljer som ska dokumenteras
 - Mindre avvikelser ska inte leda till ekonomiska avdrag
6. Jämförelse av skyddszoner
7. Gödslingsplaner för små gårdar
8. Vattenskyddsområden (två jämförelser), tillstånd för hantering av:
 - gödsel och
 - bekämpningsmedel
9. Utgångna preparat får sparas som farligt avfall
10. Hantering av krossade ägg på packerier.

Jämförelserna finns bifogade som bilaga 7.7. Samtliga internationella jämförelser finns även publicerade på projektets hemsida, www.enklaregler.se.

De internationella jämförelserna visar att Sverige inte alltid har den strängaste tolkningen av ett lagkrav, men att vi ibland har det. Jämförelserna visar att det i regelförenklingsarbetet kan vara värdefullt att undersöka hur andra länder gjort för att se nya möjligheter. Även EU:s krav kan ibland tolkas och tillämpas på olika sätt.

4 Diskussion

Antalet lagkrav kommer sannolikt att fortsätta öka. Samhället vill ofta främja de små företagen, men både den administrativa, ekonomiska och sociala utvecklingen driver på för storleksrationalisering. De administrativa kraven är ofta lika omfattande för ett litet som för ett stort företag, men eftersom ett litet företag har mindre resurser att avsätta upplever dessa företagare ofta administrationen som mer krånglig och kostsam.

Själva antalet lagkrav är dock inte ett mått på hur belastande lagstiftningen upplevs. Det som främst avgör hur jobbigt ett lagkrav upplevs är främst logiken bakom regeln, tillämpningen samt hur mycket arbete det krävs för att följa lagkravet.

Det behövs ett ökat fokus på förenklingsarbetet vid tillämpningen: vid vägledningen och kontrollinstruktionerna. Det behövs en konsekvensanalys som beskriver vilken effekt på företagens situation som exempelvis en vägledning, ett register eller en tillsynsinstruktion har. En regelbunden översyn av tillämpningen, i samverkan med branschen, kan vara ett sätt att bedöma om tillämpningen är i linje med syftet med lagstiftningen när den infördes. En myndighet kan kanske inte sätta sig in i den praktiska verkligheten för alla branscher, men kunskapen måste finnas i arbetet med lagstiftning och tillsynsvägledningar. Ett sätt kan vara att myndigheten knyter till sig (avlönade) referensgrupper som har relevant kompetens.

Ledarskapet på respektive myndighet eller kommun är viktigt eftersom tillämpningen av förenklingsarbetet i många fall sker lokalt. Hur förenklingsarbetet bedrivs i praktiken på Länsstyrelser och kommuner behöver myndigheternas ledning ta ansvar för och även stå till svars för. Exempel: Jordbruksverket går ut med en rekommendation om en förenkling, att växtodlingen inte ska ingå i en prövning för djurhållning enligt miljöprövningsförordningen, men flera Länsstyrelser väljer att inte följa Jordbruksverkets rekommendation. Den vägledande myndigheten har gett en förenklande rekommendation, men den tillämpande myndigheten väljer att inte följa rekommendationen, vilket annars hade varit förväntat. I praktiken uteblir förenklingen. Vilken inställning handläggare och Miljöprövningsdelegation (MPD) har påverkar utredningskrav, handläggningstider och utformning av produktionsvillkor. I praktiken blir det skillnader för företagen både i kostnad och tidsåtgång beroende på var i landet de verkar.

Endast företagen vet vilka förenklingsåtgärder som behöver genomföras för dem. En myndighet kan inte själv, eller tillsammans med andra myndigheter, framgångsrikt bedriva ett förenklingsarbete för företag. Det måste därför vara enkelt för företagare att återkoppla vilken lagstiftning eller tillämpning av lagstiftningen som är problematisk. Djupintervjuer med företagare i kombination med hemsida medför att man får in både en bredd och djup vad gäller förenklingsförslag.

I och med att flera myndigheter har fått i uppdrag att förenkla för företag, är det många som vill börja från början och fråga vilka förenklingsåtgärder företagen önskar? Dessvärre tar ofta förenklingsarbetet slut där, vilket medför att lantbrukarna om och om igen får svara vad de vill

ha förenklat, men att sedan väldigt få förenklingar genomförs i praktiken. Resultatet blir ännu en rapport som uppmanar till förenkling samt ökad frustration hos lantbrukarna. Vi vill därför uppmana myndigheter, företag och andra organisationer som vill förenkla för företag: Utgå från de sammanställningar över önskemål på förenklingar som redan finns! De flesta önskemålen om förenklingar är inte genomförda utan är fortfarande aktuella!

Det behövs en brygga mellan företagare och lagstiftare för att de ska kunna och vilja förstå varandra. Branschorganisationer i samverkan med det nyligen instiftade förenklingsrådet kan fungera som en sådan brygga. Det tar dock mycket tid att arbeta med förenklingar och branschorganisationer har oftast inte de ekonomiska resurser som krävs för detta omfattande arbete. Myndigheter behöver därför avlöna branschrepresentanter för att möjliggöra att de kan hjälpa myndigheterna i sitt uppdrag: att förenkla för företagen. Hur arbetet utformas i Förenklingsrådet kommer att avgöra om det blir en verklig förenkling för företagen, eller ännu en flaskhals i systemet.

5 Slutsatser

Det är viktigt att samhället fortsätter att arbeta med regelförenkling eftersom det hela tiden pågår arbete med nya lagkrav.

Det räcker dock inte med att förenkla regelverket, utan även vid kontrollinstruktioner och införande av register behöver man analysera hur det kommer att påverka företagen. Denna analys *kan inte* endast göras av myndigheterna utan behöver göras i samverkan med (avlönad) branschrepresentant.

Viljan att förenkla är avgörande. Regleringsbrevens är viktiga verktyg för att få myndigheter att prioritera förenklingsarbete för företag. Det är viktigt att synliggöra det förenklingsarbete som genomförs för att det kan inge hopp till företag, inspirera andra myndigheter samt granskas av utomstående. Redovisningen kan exempelvis göras i myndigheternas årsrapporter och inte bara till departement eller regering.

Det är idag svårt att lämna in förslag på förenkling av ett lagkrav. Instiftandet av Förenklingsrådet kan vara ett viktigt steg för att förenkla denna process. Avgörande är dock hur arbetet i Förenklingsrådet utformas, så att inte detta råd blir en ny flaskhals i systemet. Samverkan med branscher och myndigheter är nyckeln till framgång.

En internationell jämförelse över hur regler tillämpas i andra länder ger en intressant insikt hur samma EU-krav kan tillämpas på olika sätt, vilket kan inspirera till förenkling.

6 Referenser

Lunner Kolstrup, C. 2017. Kraftigt ökat antal lagkrav för lantbruksföretag. LTV-fakultetens faktablad 2017:20, SLU.

7 Bilagor

7.1 Utvärdering av metod för regelförenkling.

Lisa Blix Germundsson, SLU, 2024

7.2 150 Förenklingsförslag Från projektet "Metodutveckling för regelförenkling"

Sara Bergström Nilsson (Hushållningssällskapet Halland) och Helena Lans Strömblad (Växa)
2021

7.3 Kortfattade konsekvensutredningar, kategoriserade efter ämnesområde

7.3.1 Allmänt gård

7.3.1 Automatisk påminnelse om besiktning av dieselcistern

7.3.2 Det bör vara tillräckligt att säkerhetsdatablad är tillgängliga digitalt

7.3.3 Diken som inte omfattas av biotopskyddet men är registrerade som tvärvillkorselement i Jordbruksverkets system

7.3.4 Enklare och billigare köldmediarapportering

7.3.5 Företag med små mängder farligt avfall bör slippa rapportering till Naturvårdsverket

7.3.6 Företaget ska inte behöva ange sin verksamhets CFAR-nummer när de ska lämna farligt avfall

7.3.7 Förenkla rapporteringen av farligt avfall till avfallsregistret genom att inte använda avfallskoder

7.3.8 Förtydliga vad som kräver särskild hänsyn i hjälpredan för anpassat skyddsavstånd

7.3.9 Möjlighet till mindre ökning av djurantal i befintliga miljötillstånd

7.3.10 Plastinsamling och återvinning av plast behöver förenklas

- 7.3.11 Processen för dispens för att flytta stenmur eller odlingsröse behöver förenklas för företagaren
- 7.3.12 Reducera den kommunala tillsynsavgiften för företag med maximalt en viss omsättning, och gör kontrollavgiften samma
- 7.3.13 Regenerativ betesdrift/året runt bete – förändrat aktivitetskrav
- 7.3.14 Revidera och konsekvensutred hur långtgående olika skyddsåtgärder ska vara på mark som gränsar till olika typ av biotoper
- 7.3.15 Se över och utöka befintlig vägledning i djurskyddsbedömningar vid slakt
- 7.3.16 Staten ska finansiera rovdjursavvisande stängsel
- 7.3.17 Tydliga regler angående besök på lantbruk och besöksverksamhet

- 7.3.18 Utveckla en gårdsapp för enklare dokumentationshantering

7.3.2 Växtodling

- 7.3.19 Biotopskydd ska träda in tidigast 5 år efter att element finns på plats
- 7.3.20 Enbart de som tagit eget utsäde behöver rapportera till SVUF
- 7.3.21 Enklare och billigare ekologisk certifiering för små producenter
- 7.3.22 Enklare och billigare IP-certifiering för småskaliga producenter
- 7.3.23 Enklare och billigare tillståndsansökan för växtnärings- och växtskyddsanvändning inom vattenskyddsområden
- 7.3.24 EUs regler gällande växtföljd i växthus för ekologisk produktion måste tas bort
- 3.25 Förenkla godkännandeprocessen för växtskyddsprutor
- 7.3.26 Förenklad rapportering i sprutjournalen
- 7.3.27 Förtydliga, förenkla och informera mer om reglerna kring arbetskraftsinvandring och säsongsanställning för personer utanför EU
- 7.3.28 Gemensam portal för växtskydd
- 7.3.29 Mer restriktiv rutin för byte av registreringsnummer på växtskyddsmedel
- 7.3.30 Mindre företag bör slippa krav på växtodlingsplan
- 7.3.31 Påminnelse om att det är dags att ansöka om godkännande av sprutan
- 7.3.32 Små avvikelser i sprutjournalen ska inte ge tvärvillkorsavdrag
- 7.3.33 Slopas kravet att redovisa skördedag på ensilage
- 7.3.34 Sänk sanktionsavgiften för att missa godkännande av sprutan

7.3.35 Ta bort krav på riskklassificering för bekämpningsmedel i kemikalieförteckning

7.3.36 Ta bort producenternas avgifter för dispens att använda konventionellt obetat utsäde i ekologisk trädgårdsproduktion

7.3.37 Tillåt att utgångna preparat förvaras som farligt avfall

7.3.3 Nötkreatur

7.3.38 Förbättra regelverket kring villkorad läkemedelsanvändning för mjölkbesättningar

7.3.39 Husdjurstekniker ska få behandla fertilitetsstörningar hos mjölkkor

7.3.40 Tillåt alternativa system för individmärkning av får och nötkreatur

7.3.41 Tillåt alternativa märkningsmetoder, exempelvis chip, för nötkreatur, får och get

7.3.42 Tillåt handskrivna märken i kombination med elektroniska märken, transponder eller liknande

7.3.4 Grisar

7.3.43 Slaktsvinsboxar – tillåta en större del spalt i boxen för att förbättra hygien

7.3.5 Får

7.3.44 Flexibel tidpunkt när ligghall krävs för får

7.3.45 Höjd gräns för förprovning av byggnader till tackor

7.3.46 Inget krav på får- och geträkning för de som söker djurbaserat jordbrukarstöd i SAM

7.3.47 Inget krav på transportdokument för får

7.3.48 Möjlighet att föranmäla får till förflytningsregistret

7.3.49 Slopat krav på rapportering av får mellan egna anläggningar

7.3.50 Ta bort förflytningsregistret för får

7.3.6 Biogas

7.3.51 Aldrig krav på hållbarhetsbesked för kraft värmeproducerande anläggningar med mindre än 2 MW installerad effekt

7.3.52 Förenkla skattereglerna för småskalig biogasproduktion

7.3.53 Höjd gräns för miljötillstånd för biogasproduktion

7.3.54 Samma gräns för Miljötillstånd för uppgraderad gas som för biogasproduktion

7.3.55 Tolka gräns för installerad kapacitet som övriga Europa

7.4 Myndigheters och branschers kontroller av lantbruk – på väg mot samordning?

LTV faktablad 2023:14, SLU

7.5 Protokoll använt vid djupintervjuer för insamling av förenklingsförslag

7.6 Enkät inför dialogmöte/workshop om kontroller

7.7 Internationella jämförelser

7.7.1. Tillåt alternativa system för individmärkning av får och nötkreatur (2 jämförelser)

7.7.2. Hantering av krossade ägg på packerier

7.7.3. Tre internationella jämförelser av byråkratin i samband med flyttning av får

7.7.4. Samma gräns för uppgradering av gas som för produktion av biogas

7.7.5. Höjd gräns för miljötillstånd för biogasproduktion

7.7.6. Documentation of the use of crop protection products (dokumentation vid användning av kemiska bekämpningsmedel) (3 jämförelser)

- Less details in documentation (mindre detaljer som ska dokumenteras)
- Minor deviations should not lead to a penalty (mindre avvikelser ska inte leda till ekonomiska avdrag)
- Comparison of safety zones (jämförelse av skydds-zoner)

7.7.7. Fertilization planning on small farms (gödslingsplaner för små gårdar)

7.7.8. Water protection zones (vattenskyddsområden, tillstånd för hantering av gödsel och bekämpningsmedel. 2 jämförelser)

7.7.9. Utgångna preparat får sparas som farligt avfall